

Romania, talharita ca-n codru si nimeni nu scoate un cuvânt!

10 iulie 2014 de [deveghepatriei](#)

În Transilvania se retrocedează pământul cumpărat de România de la grofi și dat cetățenilor români la reforma agrară. Sate întregi, evacuate cu tot cu cimitire "Optanții unguri" sunt latifundiarii maghiari din Transilvania care după Tratatul de la Trianon au optat pentru cetățenia maghiară.

Cu pământul acestora au fost improprietate familiile sărace transilvanene. România le-a plătit despăgubiri consistente, a cumpărat practic pământul grofilor, la prețul pietei. Statul român a renunțat la despăgubirile de război, pe care trebuia să le încaseze de la Ungaria. Țara vecină urma să plătească despăgubiri grofilor, din aceste sume. În plus, a achitat grofilor sume echivalente a 3,2 tone de aur de 24 carate.

Profesorul universitar Ioan Sabau-Pop atrage atenția că retrocedările care au loc în prezent în Ardeal ofera unguilor terenuri care au fost cumpărate de statul român. Autoritățile române trebuie să iasă din indolență și să respingă transant revendicările fără fundament ale maghiarilor.

Altfel, cu complicitatea lor, România restituie proprietăți pentru care s-au plătit deja triadespăgubiri grele în urma reformei agrare. După tratatul de la

Trianon din 4 aprilie 1920, partile fostului Imperiu Habsburgic au revenit statelor succesoare care au preluat proprietatile si alte active apartinand monarhiei austriece, precum si sarcinile si obligatiile aferente ale acestor parti. Locuitorii Transilvaniei au intrat atunci in spatiul de suveranitate al Romaniei devenind cetateni romani. Printre acestia se numarau sasi, svabi, slovaci, sarbi si secui.

Cetatenii unguri, proprietari de pamant in Transilvania, au respins procesul si au optat pentru a pleca in Ungaria sau alte tari in care aveau proprietati. Psihoza hungarista si superioritatea rasei maghiare din Ungaria de dinainte de Trianon a fost intretinuta si impusa de circa 300 de familii pretinse nobiliare, oprind foarte crunt celelalte populatii care reprezentau circa 70% din locuitorii Ungariei istorice pentru care romanii au fost supusi unui proces sistematic de oprind economica si nationala printr-o politica de maghiarizare sustinuta.

In fine, cei deveniti "optanti", circa 200 de familii cu ramificatiile lor, detineau prin spoliere seculara averi imense si in Transilvania, in principal latifundiare. La lucrarile Conferintei de Pace de la Paris care au precedat Tratatul, Guvernul Ungariei a pretins ca familiile nobiliare detin 80% din proprietatile Transilvaniei si sunt motorul economic al provinciei, motiv pentru care trebuie alipita Ungariei, a explicat pentru DeCe News avocatul Ioan Sabau.

Latifundiarii maghiari au fost despagubiti pentru expropriari, iar reforma agrara pentru Transilvania, Banat si Crisana (Legea din 28 iulie 1921) a dus la impropriarirea fara discriminare a familiilor sarace, a orfanilor de razboi, veteranilor, ranitilor si nu numai. A urmat o presiune imensa si sustinuta a grupurilor maghiare revizioniste, o lupta dusa pe arenele diplomatiei internationale pentru hranirea visului de reintregire a Ungariei. Optantii unguri, prin exponentul lor, Guvernul Ungariei, instaurat dupa alungarea "Ciumei Rosii" a lui Bela Kun de catre armata romana la 4-19 august 1919, au facut lobby si presiuni bine concertate, ani de-a randul, la toate forurile politice interne si internationale, inclusiv in Liga Natiunilor. Au cerut sa li se aplice prin Reforma un regim preferential, in sensul sa ramana suprafete mari neexpropriate, cat si cuantumul despagubirilor la sume exorbitante, pentru ca ei au pierdut Transilvania si li se cuvine un tratament privilegiat pe care l-au avut dintotdeauna.

Dupa Conferinta de Pace de la Paris din 1919, cercurile unguresti revizioniste, pe fondul chestiunii de a manipula opinia publica mondiala in problema Ungariei, au demarat un mecanism procesual generalizat. "Procesul optantilor a fost deci o extraordinar de dibace incercare a cercurilor revizioniste de a tine in sah opinia publica mondiala timp cat mai indelungat pe tema Ungariei, pentru a castiga simpatia lumii pentru realizarea visurilor de refacere a Ungariei." (Onisifor Ghibu) Greseala lui

Titulescu, platita pana in ziua de azi Ioan Sabau-Pop vorbeste despre greseala diplomatului Nicolae Titulescu de a accepta disputa cu maghiarii la Liga Natiunilor si, pe cale de consecinta, la Tribunalul de mare Instanta de la Paris.

Decizia politicianului roman, spune avocatul, a deschis o cutie a Pandorei cu blocaje politice si costuri imense care-si revarsa efectele pana in prezent. Profesorul aminteste aici de reactiile Cehoslovaciei si Iugoslaviei, care au refuzat orice tratative cu optantii si statul maghiar, pe motiv ca problema reformei agrare din tarile lor reprezinta o chestiune de politica interna si tine de suveranitatea fiecarui stat.

In continuare, dl. Ioan Sabau-Pop, despre revendicarile din prezent ale maghiarilor si impasibilitatea autoritatilor romane. Cat a platit Romania ca sa rascumpere Transilvania de la grofi. De retinut ca in urma procesului "optantilor unguri", Romania a platit in franci, aur si coroane aur, echivalentul a 3,2 tone aur de 24 karate si a dispus in plus ca despagubirile de razboi datorate de Ungaria pentru Romania sa fie varsate la fondurile de despagubiri pentru optantii unguri. Acest contencios a fost judiciar inchis prin plata drepturilor de catre Romania intre anii 1927 – 1932. Astfel, ceea ce face Statul Roman in zilele noastre, restituind inca o data acele proprietati urmasilor grofilor si contilor unguri, este o imensa greseala. Sau o imensa Tradare nota Z.O.

Greseala provine din mai multe directii. Legiferarea stufoasa si ambigua, ex. Legea nr. 247/2005, asumata prin raspunderea guvernamentala a coalitiei de atunci, cu proiect adus in mapa din Budapesta, urmata de HG nr. 890/2005 si cauzata de eroarea politica imensa, generata de prostie sau tradare, au dus la acest jaf national fara precedent.

In celelalte state foste socialiste, inclusiv Ungaria, nu s-a restituit nimic fostilor proprietari romani. Originea greselilor multiple, chiar cu complicitati suspecte, o gasim cu evidenta la autoritatile administrative care "au pus in aplicare legislatia de restituire" stufoasa si interpretabila. S-au dat titluri de proprietate si hotarari judecatoresti de mii de hectare, de parca ar fi fost bete de chibrituri, fara responsabilitatea functiei si fara maturitatea celor care au facut-o, cu consecinte negative ireparabile.

Spatiul nu permite, dar putem exemplifica cu date si documente ale vremii din care rezulta ca Statul Roman a platit despagubiri prin doua Fonduri agrare de creante infiintate prin Protocoale internationale, fonduri infiintate in Franta (Balle) si Elvetia (Geneva). Documentele se gasesc in arhive, emana de la autoritatile de atunci, Ministerul Finantelor, Ministerul Agriculturii si Domeniilor, Banca Nationala si hotarari ale Comisiunilor reformelor agrare din judete, precum si din hotarari ale justitiei romane si arhiva Tribunalului de mare instanta de la Paris (in privinta arbitrajului cu optantii care a avut loc la Paris).

Este necesar sa se actioneze cu rapiditate si decisiv pentru dezvaluirea acestor documente, cercetarea arhivelor in special din strainatate, de a fi recunoscute inca o data efectele impropietarilor in urma Reformelor agrare din anul 1921 si a celei din 1945, asezarea Statului Roman in drepturile sale. Altminteri ne intoarcem, cel putin in Transilvania, la fizionomia proprietatii din secolul al XIX-lea, ca si cum in ultimele doua secole nu s-ar fi intamplat nimic.